

24 Ιανουαρίου 2021

Ένας Κύπριος ναυτικός, μεγάλων εμπορικών πλοίων, μας μιλάει για πειρατές.

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#)
/ [Συνεντεύξεις](#)

Ο Μάριος διηγείται στη CITY (αληθινές) ιστορίες πειρατείας

Ο Μάριος είναι υποπλοίαρχος σε μεγάλα εμπορικά πλοία τα οποία ταξιδεύουν ανά την υφήλιο, κυρίως για μεταφορά πετρελαίου και φυσικού αερίου. Στα 11 χρόνια που ασχολείται με το επάγγελμα, από τύχη, όπως λέει δεν έχει βρεθεί αντιμέτωπος με πειρατές κατά τη διάρκεια των ταξιδιών του. «Μόνο μία φορά θυμάμαι πως μας πλησίασαν πειρατές και καταφέραμε να τους αποφύγουμε με ελιγμούς και στις αρχές, όταν ξεκίνησα να δουλεύω θυμάμαι πως λίγες μέρες αφότου αποβιβάστηκα σε ένα από τα πρώτα μου ταξίδια, το πλοίο που ήμουν προηγουμένως καταλήφθηκε από πειρατές και κρατήθηκε υπό ομηρία για αρκετές μέρες.

Η συνάντηση με τον Μάριο κανονίστηκε με αφορμή την πρόσφατη εμπειρία που είχε βιώσει όταν, λόγω της πανδημίας, εγκλωβίστηκε μαζί με το πλήρωμά του πάνω σε ένα δεξαμενόπλοιο και για μήνες ολόκληρους προσπαθούσαν να επιβιώσουν με τα ελάχιστα αφού κανένα λιμάνι και καμία χώρα δεν τους δεχόταν.

Τη συγκλονιστική ιστορία του εγκλεισμού, διαδέχτηκε μία άλλη συγκλονιστική μαρτυρία, αυτή για τους πειρατές των θαλασσών που ουδεμία σχέση δεν έχουν με τα παραμύθια και τις ταινίες που βλέπαμε μικροί.

«Όλοι γνωρίζουν πως υπάρχει και γνωρίζουν πολύ καλά και τα προβλήματα που δημιουργεί στον εφοπλιστή, το πλήρωμα ακόμα και τους προμηθευτές/αγοραστές, το θέμα είναι πως δεν υπάρχουν

εφαρμόσιμες λύσεις»,

«Κάποιοι απ' αυτούς είναι απλώς απελπισμένοι άνθρωποι που πεινούν και δεν έχουν άλλο πόρο επιβίωσης, όπως οι Σομαλοί. Ψαράδες που η φτώχεια τους οδήγησε να πάρουν ένα όπλο και να κάνουν επιδρομές στα καράβια. Κάτι που δεν ισχύει με τους Νιγηριανούς. Εκεί η κατάσταση ξεφεύγει. Αυτοί σκοτώνουν άκριτα, αδίστακτα. Οι πειρατές στην Νιγηρία εκπαιδεύονται γι' αυτό. Μεγαλώνουν με αυτό», αναφέρει ο Μάριος, χαρακτηρίζοντας την κατάσταση σαν ένα μεγάλο θέατρο του παραλόγου, το οποίο, όμως, εάν είναι ναυτικός σε μεγάλα δεξαμενόπλοια καυσίμων, δεν μπορείς να αποφύγεις. «Όλοι γνωρίζουν πως υπάρχει και γνωρίζουν πολύ καλά και τα προβλήματα που δημιουργεί στον εφοπλιστή, το πλήρωμα ακόμα και τους προμηθευτές/αγοραστές, το θέμα είναι πως δεν υπάρχουν εφαρμόσιμες λύσεις»,

Εννοείς πως δρουν ανενόχλητοι και κανείς δεν μπορεί να τους ελέγξει;

Στη Σομαλία, για παράδειγμα, που υπήρχε έντονο πρόβλημα, πλέον έχει μετριασθεί και τα κρούσματα είναι πολύ λίγα. Πώς; Οι εταιρείες έβαλαν ένοπλους φρουρούς πάνω στα πλοία με την παρουσία τους και μόνο να είναι αποτρεπτικοί για τους πειρατές. Ξέρουν πως αν δοκιμάσουν να προσεγγίσουν το καράβι θα δεχτούν επίθεση. Το μεγάλο πρόβλημα είναι με τη Νιγηρία.

Δεν φοβούνται τους ένοπλους;

Δεν υπάρχουν ένοπλοι για να τους φοβηθούν. Οι τοπικές αρχές της χώρας δεν αποδέχονται ένοπλους φρουρούς πάνω σε εμπορικά πλοία, εκτός αν αυτοί προέρχονται από τη Νιγηρία. Αυτό όπως αντιλαμβάνεστε δεν μπορεί να γίνει καθώς υπάρχει ο φόβος οι φρουροί να είναι οι ίδιοι πειρατές, οπότε ο κίνδυνος είναι μεγάλος.

Στην αρχή είχες αναφέρει πως οι Νιγηριανοί είναι αδίστακτοι και αιμοδιψείς

Έτσι είναι τα πράγματα. Οι Σομαλοί πειρατές, στην πλειοψηφία τους, αποτελούνται από φτωχούς ψαράδες, οι οποίοι πεινούν και αναγκάζονται να πάρουν τα όπλα για την επιβίωσή τους. Οι Σομαλοί συνήθως παίρνουν ομήρους και όταν πάρουν όσα ζητούν, φεύγουν χωρίς να κάνουν ζημιά σε κανέναν. Από την άλλη οι Νιγηριανοί πειρατές δεν διστάζουν να σκοτώσουν, άσχετα με το αν ικανοποιηθούν ή όχι τα αιτήματά τους. Είναι σκοπός τους να σκοτώσουν. Αν καταφέρουν να προσεγγίσουν το πλοίο και να ανέβουν στο κατάστρωμα, θα κλέψουν το φορτίο, τα φαγητά και ό,τι άλλο έχει αξία και μετά θα τους σκοτώσουν τους πάντες. Δεν τους ενδιαφέρει. Πολλές φορές, μάλιστα, παίρνουν ομήρους τους

οποίους μεταφέρουν μέσα στη ζούγκλα για μεγάλο διάστημα.

Οι Νιγηριανοί πειρατές δεν διστάζουν να σκοτώσουν, άσχετα με το αν ικανοποιηθούν ή όχι τα αιτήματά τους.

Ήσουν μάρτυρας σε κάτι τέτοιο;

Προσωπικά όχι, ευτυχώς όχι! Ωστόσο συνάδελφος ναυτικός με τον οποίο φοιτήσαμε μαζί στη σχολή, ένα χρόνο μικρότερος από εμένα, τον πήραν όμηρο στη ζούγκλα και τον διέλυσαν. Όταν ανέβηκαν πάνω στο πλοίο του, τον έριξαν στη θάλασσα με αποτέλεσμα να χτυπήσει σοβαρά τα πόδια του πάνω στις αλυσίδες του πλοίου. Όπως ήταν τραυματισμένος σοβαρά, τον μετέφεραν στη ζούγκλα και για περισσότερο από δύο μήνες βρισκόταν στο πουθενά, χωρίς ιατρική φροντίδα, με αποτέλεσμα να μολυνθεί, να αναπτύξει διάφορες ιώσεις και ασθένειες μέχρι που δεν εξυπηρετούσε άλλο το σκοπό τους και τον πέταξαν στη μέση της ζούγκλας για να τον βρουν κάποιοι τυχαία. Σήμερα το παιδί αυτό προσπαθεί ακόμη να ξεπεράσει όσα βίωσε, αλλά το θέμα είναι πως ποτέ ξανά δεν θα μπορέσει να σταθεί στα πόδια του, όπως πριν με την υγεία του να εξακολουθεί να είναι βεβαρημένη.

Αλήθεια, πώς μπορούν μερικά άτομα πάνω σε βάρκα να κυριεύουν πλοία-θηρία όπως τα δικά σας;

Όπως είπα και πριν, είναι εκπαιδευμένοι γι' αυτό. Αν καταφέρουν και πλησιάσουν το πλοίο σε απόσταση τέτοια που, να μπορούν να ρίξουν σχοινιά, τότε το παιχνίδι είναι χαμένο. Κινούνται αθόρυβα και διακριτικά. Η ταχύτητα ενός δεξαμενόπλοιου δεν είναι συνεχώς η ίδια, οπότε το πλησιάζουν, πετάνε σχοινιά τα οποία γαζώνουν πάνω στο πλοίο και ακολούθως ανεβαίνουν και το καταλαμβάνουν. Αν δεν έχει όπλα, δεν μπορείς να τους αποτρέψεις.

Ισχύει πως οι εταιρείες δίνουν μπόνους στο πλήρωμα εάν κατάφερνε να περάσει αλώβητο από αυτά τα σημεία;

Αυτό συνέβαινε παλαιότερα. Όντως, αν το πλήρωμα κατάφερνε να περάσει χωρίς να δεχτεί επίθεση από πειρατές, λάμβανε χρήματα μπόνους. Πλέον δεν υπάρχουν τέτοια πράγματα. Ειλικρινά, όμως, δεν με ενδιαφέρει το μπόνους. Προτιμώ να ληφθούν ουσιαστικά μέτρα για την ασφάλειά μας για να μη χρειάζεται κάθε φορά που θα περάσουμε από τέτοιες περιοχές να φοβόμαστε για τη ζωή μας.

Πηγή: city.sigmalive.com